

РЕШЕНИЕ

№ 2213

гр. София, 09.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Александрова, като разгледа дело номер **552** по описа за **2011** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – Н. И., представлявана от началника инж. П С, срещу РЕШЕНИЕ № I-32-185 от 22.11.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 32 състав, постановено по гр. дело № 24690/2010г.

В жалбата са въведени основания за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на съдебното решение, като постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Касаторът твърди, че оспореният административен акт не е постановен в нарушение на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ. Възражава се също така, че първоинстанционният съд неоснователно е приел, че искането за отмяна на решението на Общинската служба по „Земеделие” – Н. И., е предявено при липса на материална компетентност на административния орган, тъй като видно от

заповед № РД-09-713/11.09.2009 г. министърът на земеделието и храните е делегирал, на основание чл. 33, ал. 4 от ЗСПЗЗ, правомощия си по ЗСПЗЗ на зам. министъра на земеделието и храните. Касаторът счита, че неправилен е извода на първоинстанционния съд, че реда за отмяна по чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ е неприложим при наличие на постановено съдебно решение, тъй като общинската служба с процесното решение е отменила предишното си решение № О63А/19.09.2008 г., а не постановеното съдебно решение. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ № I-32-185 от 22.11.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГК, 32 състав, постановено по гр. дело № 24690/2010г. Ответникът – Б. К. Б. – чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение по съображения, изложени в приложен по делото писмен отговор.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно № I-32-185 от 22.11.2010г., постановено по гр. дело № 24690/2010г., СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГК, 32 състав, е ПРОГЛАСИЛ за нищожно по жалба на Б. К. Б. РЕШЕНИЕ № 1270 Б от 19.04.2010г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”Н. И.”, постановено по преписка по заявление вх. № О63А/14.11.1991 г. от името на наследниците на братя Здравкови.

В мотивите на съдебното решение е прието, че обжалваното решение на О. - Н. И. е нищожно, като постановено от административен орган в нарушение на пределите на неговата компетентност.

Настоящата инстанция възприема изводите на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГК, 32 състав, че обжалваният индивидуален административен акт е постановен в нарушение на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ и като такъв следва да бъде обявен за нищожен. От една страна правилно първоинстанционният съд е приел, че в процесния случай се явява неприложима разпоредбата на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ. Съгласно цитираната разпоредба при откриване на нарушения на този закон и правилника за неговото прилагане, на Н. обстоятелства, Н. писмени доказателства от съществено значение за постановяване на решението по ал. 1 общинската служба по земеделие по искане на министъра на земеделието и храните или по искане на заинтересуваните лица се произнася с решение да го измени в срок до 1

година от откриване на новите обстоятелства или от новите писмени доказателства, но не по-късно от 2 години от влизане в сила на плана за земеразделяне или от постановяването на решението на общинската служба по земеделие по чл. 14, ал. 1, т. 1, като този ред не се прилага, когато за същите земи има влязло в сила съдебно решение. Видно от приетите по делото писмени доказателства собствеността върху процесните имоти е била възстановена с влязло в сила на 04.04.2008 г. съдебно решение от 27.12.2007 г. на СРС, постановено по гр. дело № 2334/2007 г. Това съдебно решение е било постановено в производството по чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ по повод предходно решение на О., с което на наследниците на братя Здравкови е отказано възстановяване правото на собственост върху процесните имоти. В тази връзка следва да се има предвид, че в изречение последно на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ законодателят изрично е предвидил неприложимост на описания в изречение първо на ал. 7 ред за изменение на постановени вече от административния орган решение в случаите когато има за същите земи влязло в сила съдебно решение. Безспорно е, че именно в процесния случай с оспореното решение № 1270Б/19.04.2010 г. на ОСЗГ – „Н. И.” административният орган е ревизирал позитивния резултат на едно влязло в сила съдебно решение по реда на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ, след като изрично в тази норма е регламентирана нейната неприложимост когато за същите земеделски земи е налице влязъл в сила съдебен акт. С оглед на това оспореният административен акт се явява постановен от административен орган в нарушение на пределите на неговата компетентност и като такъв не следва да поражда правни последици.

От друга страна както и правилно е отбелязъл първоинстанционният съд, дори и да е била приложима в конкретния случай разпоредбата на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ, то решението на О. – „Н. И.” е било постановено след изтичане на установения в нормата двугодишен срок. Действително, видно от приложената по делото пред настоящата инстанция заповед № РД-09-713/11.09.2009 г. на министъра на земеделието и храните, зам. министърът на земеделието и храните е бил валидно оправомощен да направи искане за изменение на решението на О. – „Н. И.”, но това обстоятелство не променя факта, че не е било налице една от кумулативно дадените предпоставки за прилагане на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ – установените от закона преклузивни срокове за изменение на постановено решение от административния орган.

При разглеждане на делото и при постановяване на съдебното решение СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГК, 32 състав не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, защото съдебното решение е

постановено при анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса, а крайните правни изводи са формирани и при правилно приложение на материалния закон.

По така изложените правни доводи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебно решение № I-32-185 от 22.11.2010г. на СРС, I ГК, 32 състав по гр. дело № 24690/2010г. е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Водим от гореизложеното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав** на основание чл. 221, ал.2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3 пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № I-32-185 от 22.11.2010г., постановено по гр. дело № 24690/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 32 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

